

kin kuuluvasti ja loi katseensa alas. Mutta heti hän taas katsahti Marcusin silmiin ja puhui ikäänkuin yllälyllisen hurmauksen ja riemun vallassa:

— Ei minulle enää koskaan tule näin onnellista hetkeä... Sentähden tahtoisin nyt juuri — tällä hetkellä Ja jos kuoleman jälkeinkin olisi jotta in... niin ei Jumalakaan hennoksi heittäisi minua tuskaan — kun viime hetkeni maan päällä olivat näin ihanaat... elämäni ihanimmat...

Hänen soituva äänensä alkoi vävistä yhä enemmän, ja hänen silmissä tulivat täyteen kyynelitä...

— Julia, Julia — sopersi Marcus miltel teuhkuneesti.

Tuhannet tunteet ristellivät hänen sydämessään; hän muisti hämäästä, että myöskin Aurelia oli viimeisenä iltana puhunut jotain kuolemasta... Oliko sittenkin jotain yllälyllistä — onko heillä sama selu...? Ja hän tunsi yhtäkkiä rakastavansa Juliaa. Hän koetti vieläkin karkoittaa tuota tunnetta, mutta ei voinut... Kaikki hänen ajatuksensa sekaantuivat — hän tunsi vain sydämensä olevan tullillaan — ja kuiskasi värisevällä äänellä:

— Rakkaani... sinä et saa puhua noin! Armaani...
Tytön ruumiin värähti hänen sylissänsä kuin sähköiskusta ja hänen poskilleen leimahti punaiset ruusut...

— Mitä sinä sanot...? — sopersi hän vapisevään äänin. Ja hänen ruumiinsaakin tuntui hiukan vapisevan...

Marcus puristi hänet rajusti rintaansa vastaan ja suuteli kiihkeästi, kukaten:

— Rakkaani... sinä et saa koskaan kuolla...

Kyynelot nousivat Julian silmiin, mutta hän hymyili onnellisena ja sopersi hiljaa, tulieesti:

— Marcus... Tämä on aivankuin kaunistonta unta...

He olivat kauan ääneltä, katsoen vain toisiinsa. Eivät he muistaneet mitään kauheita onnettomuuksia ja tus-

kia, joita heidän oli täytynyt kokea. Vihdoin puhui Julia hiljaa ja surullisesti:

— Nyt Aurelia olisi iloinen, jos hän voisi vielä tuntea... ja tietäisi tämän...

Marcus säpsähti kuin rikoksesta yllätetty pahantekijä kuullessaan tuon nimen ja kysyi hiukan käheällä äänellä:

— Mistä sinä tiedät sen...?

— Hän puhui siitä samana iltana kun hänet vietin... ja hän antoi...

Julia kohoutui hiukan, aukasi nopeasti turkin, ja sitten hän hiukan punastuen veti poveitaan ohuen, kultaisen medaljonkin ja otti siitä tavoteman pienen, sinetillä suletun kirjekuoren. Marcus aukaisi sen vapisevin sormin ja luki seuraa:

”Rakas!
Jos minä joudun pois, niin älä saata itseäsi ikävyyksiin minun tähteni. Marcus: anna Julian olla se, jota minä en voinut olla—minä pyydän sitä! Hän on hyvä, parempi kuin minä, ja hän rakastaa sinua! Ja jos te joekus iltasin kahden istuessanne muisteltelette minua — niin muistella minua surua. Sillä Marcus: hän on silloin sinulle sama kuin minä. Rakasta häntä, niinkuin minäkin häntä rakastin. Jos minun elämäni täytyy sammua, niin sammuvissa ajatuksissani olette viimeisinä — te molemmat.

”Rakas!
Jos minä joudun pois, niin älä saata itseäsi ikävyyksiin minun tähteni. Marcus: anna Julian olla se, jota minä en voinut olla—minä pyydän sitä! Hän on hyvä, parempi kuin minä, ja hän rakastaa sinua! Ja jos te joekus iltasin kahden istuessanne muisteltelette minua — niin muistella minua surua. Sillä Marcus: hän on silloin sinulle sama kuin minä. Rakasta häntä, niinkuin minäkin häntä rakastin. Jos minun elämäni täytyy sammua, niin sammuvissa ajatuksissani olette viimeisinä — te molemmat.

Marcus oli muuttunut alvan kalpeaksi, mutta kun hän taas katseli tyttöä, syöksyi veri uudelleen hänen poskilleen.

— Rakas, pieni tyttöseni... — kuiskasi Marcus kiihkeästi. — Miksi saloit tämän minulta...?

Pitkät mustat silmäripset vaipuvat alapäin, ja poskille nousi taas puna.

— Minä saavustin... hänen puheistaan, mitä sinä oli, ja... Kun olin varma, ettei minua rakasta... niin en voinut sitä antaa...

— Mutta rakkaani! Minä olen sentähden tehnyt erään vääryyden... — Onko sinä jotakin... jotakin sellaista...? Etkö sinä näytät minulle...? — Äänkytti Julia pelästyneenä ja hänen käteensä alkoivat vävistä. Ja Marcus sanoi hämillään:

— Kyllä näytän sitten myöhemmin. Mutta sen vääryyden olen tehnyt juuri sinulle, Julia, kun... — Ooh! Et sinä mitään vääryyttä ole tehnyt! — huudahti Julia heittästi, illostuen.

Marcus oli omituisen liikutettu, hän tunsi epämääräistä katumusta ja ihumettelyä. Ja nyt hän käsitti, että oli jo kauan rakastanut Juliaa, vaikkei ollut sitä ymmärtänyt — eikä tahtonut ymmärtää. Hän katseli rakastetun silmiin ja kysyi hiljaa, epätoivon:

— Tieskö hän, että... sinä pidit minusta?

— Tietysti hän tiesi! — huudahti Julia innostuen. Ja sitten hän puhui lapsellisen naivisti ja avoimesti muistojaan valtaamana:

— Jo siellä iltakutsuissa me aloimme molemmat pitää sinusta... Kun Aurelia sitten ilmoitti, että sinä häntä rakastit — en minä ollut vähääkään katkera; minä sanoin vain miten paljon sinusta pidän ja sitten me itkimme yhdessä — sillä minä rakastin häntäkin...

— Julia... rakkaani — kuiskasi Marcus liikutettuna — Enkä minä tietänyt tulla edes tapaamaan sinua...

— Minä kyllä tapasin useasti sinut — kaukaa! — puhui tyttö hämillään ja hymyili onnellisena. — Minä kävin sen lentokentän laidalla ja näin kukaan sinä lensit... Jospa tietäisit, miten vapisin silloin paraatissa, kun sinä pudotauduit sillatavoin — ja sitten kun hävisit ylös näkymättömiin... Ja kun sinä olti vanttua... en minä paljon nukkunut siihen aikaan — kun vielä Aurelakin oli vankilassa... Ja minä olen ikävöinyt sinua niin kovin...

Marcus näki tytön hennon poven kohoilevan kiihvasti, näki noiden sädehtivien silmien kyyneltyvän, ja hän ymmärsi äkkiä, ettei kukaan olisi voinut rakastaa häntä sellaisella rakkautella kuin tuo tyttö — ja hänen oma rakkautensa tuntui kasvavan satakertaiseksi. Hän oli sen tietämättään tahtonut tukehtua — mutta nyt se tuntui tulena syöksyvän hänen sielunsa ja ruumiinsa lävitse... Hän puristi tytön rajusti rintaansa vastaan ja toisteli tulieesti ja hellästi:

— Julia... Julia... Julia!

Silloin kuului koputusta, ja Marcus kantoi Julian nopeasti ja äänettömästi toiseen huoneeseen. Hän palasi heti ja huusi:

— Sisään!

Sieltä tuli Julius, seurassaan hieno muotiompelijatar — ja jälessä kolme juoksupoikka kantaen joukoittain kotoita ja pieniä laatikkoja!

Marcus pyysi heidin tavaroineen menemään heti Julian huoneeseen. Ja sitten hän sanoi sydämeillisesti hymyillen:

(Jatk.)

ASTORIA, ORE.

Astorian S. S. Osaston Naisgita- sionjoaston kokouksesta. Päätettiin ottaa Toverittaren Naistenpäivä numeroa 300 kappaleta jaettavaksi sel- laisille naisille, jolle ei vielä tule Toveritarta. Sitten keskusteltiin kou- kousajan muuttamisesta illoiksi, kun kaikki naiset eivät pääse kokoukseen päivällä työsuhteittensa puolesta. — Valittiin ohjelman suorittajat seuraavaan kokoukseen, jonka jälkeen alet- tiin ohjelman suoritus. Päätettiin myös ottaa ohjelmansuorittajien arvostelu käytäntöön näissä kokouksis- sa, kehittävässä tarkoituksessa.

Ilmat ovat täällä Astoriassa olleet kovin vaihtelevaisia tänä talvena, e- nimäksiseen kylmää tuulta ja vähän pakkasta, jonka tähden ihmiset ovat paljon sairastelleet. Entistä kuuluisa astorialaista sadetta on ollut kovin vähän, joka kuuluu olevan kovin tärkeää tämän paikkakunnan ihmisten terveydelle.—Amanda T.

RORKETON, MAN., CANADA

Eletään täälläkin vielä, vaikka ei ole näkynyt lehdistä kirjettä, vaikka valittiin kirjeenvaihtajat Toverittarille ja Vapaudelle, että he joskus tiedottaisivat maailmalle olemassa olos- tamme.

S. S. Osasto on pitänyt säännöllisesti kerran kuussa kokouksen. Valittiin täällä ehdokas edustajakokouk- seen, joka jo ehti olla äänestyslistalla, vaan sitten kieltäytyi. Meidän e- dustajaksi tuli Isaac Wester. Luulen että hän on myös farmari. Hän edus- taa meidän tärkeimpiä kysymyksiä ja palatessaan kokouksesta käy meille sebstamassa mitä siellä toimittiin.

Kyllä ne on farmarit nyt kovin ah- taalla ja tulevat huomaamaan itse- näisyytensä. Kylläpä täälläkin näin uutisseudulla tulevat huomaamaan, että proletariaatin juokkoon kuuluvat. Hyvin proletariaarissa he lähtivät tal- veksi työvoimaa kaupalle. Ei luulisi olevan teollisuustyöläisillä epäilystä, ettäkö eivät kuuluisi maalla asuvatkin työväenluokkaan.

Talvi meillä on ollut sievää, että o- lenne voineet usein kokoontua yh- dessä koolle jonkun asunnolle ja sie- lä on yritetty suorittaa ohjelmaakin, huolimatta tilaustaudesta.

No, jospa tässä nyt onkin virkami puolesta.—S. Husa.

PORTLAND, ORE.

Osastomme talolla on nykyään niin kiirettä hommaa, ettei tahdo joutaa muistamaan omaa nimeään. Tietenkin kysytte: mitä siellä sitten niin kiin- teellä meinaat? Siis on parasta san- noa suora totuus. Maaliskuun 5 p. vie- tämme S. S. Osaston talolla Naisten- päivää. Ompeluseuran naiset ovat tehneet parhaansa juhlien onnistumi- seksi. Siellä tulee olemaan vakavaa

ja hauskaa ohjelmaa. Pari lyhyttä pu- hetta naisilta ja jos se ei riitä, niin miehiltä lisää. On myös pukutanssia, lauluja, runoja, kupletteja ja lopuksi kappale ”Pärttylin-yö”, kaikkinne lau- luineen, leikkineen ja kihlauksineen. Mainittua kappaleta ei ole näytetty täällä koskaan ennen. Siis se ei ole mitään vanhaa. Eikä sisäänpääsymak- sukaan ole mikään suuri. Kalken sen hauskan ja myöskin vakavan saa 25c. Jaetaan myöskin Naistenpäivä nume- roa Toveritarta ilmaiseksi jokaiselle, kenelle sitä ei vielä tule.

Naistenpäivä on ainoastaan kerran vuodessa, joten sopii jokaisen ottaa tämä yksi päivä edes aivan kuin tilin- teenpäiväksi, tulemalla osastomme ta- lolle juhlimaan ja palkitsemaan se- valva, joka on naisillamme toimies- saan tällaiset juhlat.—X.

MAYNARD, MASS.

Osastomme menneitä huveja. Solt- tokunnan toimesta olivat naamiohuvit helmik. 11 päivänä. Yleisöä oli haa- lin täysi, myöskin oli paljon naamioi- tuja. Aiheet olivat hyvin harkittuja. Suurimman huomion ansaitsee aihe: ”Nouseva kosto” joka myöskin tuli ensimmäisenä palkittua. Useita toisia- kin aiheita voi sanoa hyvin onnistu- neiksi.

Kokous asioita. Osastomme ompe- luseura kokouksessaan 8 p:nä hel- mikuuta päätti seuraavista asioista:

Valittiin kaksitoista henkisen armeija Toverittaren kirjeenvaihtajik- si, joista jokainen vuorostaan kirjoit- taa uutisen Toverittareen.

Naistenpäivää päätettiin juhla 5 päivä Maaliskuuta. Tilaisuuteen pää- tettiin pyytää naispuhujaa. Lähempi ohjelman valmistelu jätettiin seura- vaan ompeluseuran kokoukseen.

Toverittaren Naistenpäivä nume- roa päätettiin tilata 100 kappaleta, jotka sitten jaetaan vapaasti Naisten- päivän juhliin.

Osastomme toiminta on kokolailla vilkasta. Kaikenlaisia suuria hom- mia on tekeillä, kuten tyttöjen ja uk- kujen yhteiset hankkeet joista ei ole lupa paljon puhua, vaan omalla vastuullani hoksautan vaan sen verran, että olen eivätkä ole melnigit ja al- na ne vaan paisuvat mahavammak si touhun jatkuessa.

Suurta haltaa tekee osaston toi- minnalle tilan altaus, vaan toivos- sa on hyvä elää, että joskus on vielä tilaakin.

Tässä lopuksi vielä huomautan, et- tä ken haluaa tilata Toveritarta, voi puhua siitä allekirjoittaneelle. Ei sinikaan ole ketään joka ei haluaisi lukea lehteämme.—Helka Hautan- mi.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompeluse- ura kokoontuu joka torstai kello 2 i.p. 713 E. First St.—Tervetuloa.

BRANTWOODIN S. S. Osasto, Box 1, Brantwood, Wis. Osaston kokouk- set joka 2 ja 4 sunnuntai Labor Temp- pelillä, kello 2 iltapäivällä.

CLEVELANDIN S. S. Osaston kirje- vaihto-osote on: 1811 W. 44th St., Cleveland, Ohio. Kokoukset ovat jokaisen kuukauden toinen ja neljäs tiis- tai. Itamat toimii Clevelandin Suo- malainen Edistysyhdistys haamalla 1302 W. 58th Street.

FAIRPORTIN S. S. J. OSASTON kirje- vaihto-osote on: 414 New 4th St.

HANNAN Yhdistyneitten Suomalais- ten ompeluseuran kokoukset ovat joka torstai-ilta, klo 8. Kokouksien jlestä vanhanmaan tanssit. Kahvia. Osote: Box 33, Hanna, Wyo.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ahjolassa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osote: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. O:n ompeluseu- ran kokoukset pidetään joka kuuk- ensinainen ja kolmas torstai osaston talolla klo 8 illalla. Osote: 719 Monta- na Avenue.

WAUKEGANIN, Ill., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena torstaina, alkaen kello 8 illalla.—Naisosaston kokoukset pidetään joka toinen keski- viikko kello 7:30 illalla.

SAASTAKKAA

ostamalla kutomalankanne suo- raan tehtaasta. Me myymme suoraan kuluttajille.

Concord Villalankaa

Täysivillaista, valmistetaan joka vuosi erikoisesti käsinkutoja varten.

Concord Villalangat

ovat taattu kestäviksi, saman- vahvuiseksi, hienolajiseksi ja värin- sä pitäviksi.

4 oz. kerä 50c; 1 pauna

\$2.00; 5 paunaa \$9.00.

Näytteet lähetetään vapaasti pyydettäessä.

CONCORD WORSTED

MILLS,

WEST CONCORD, N. H.

UUSIA ROMAANEJA

Villahame	\$. 85
Huhtolaiset	85
Rikos ja Rangaistus	1.25
Rakkauden oppikirja	75
Turman Talo	60
Malva	35
Vuosisatana Vaatimus	1.25
Punainen Lentohävittäjä	75
Persialaista Kirjettä (sid.)	2.25
Persialaista Kirjettä (nid.)	2.00
Sallimus	60
Inferno	1.00
Hurskas Kurjuus	75
Tillinpäätä Lukemaassa	40
Kuolleista Herännyt	60
Jacob Ortlan Viimeiset kirjeet..	80
Kieltämys (naisten romaaneja) .	50

Toverin Kirjakauppa

Box 99, Astoria, Oregon.